

Starkt om lojalitetskonflikt

Idag har filmen *Leave no trace* premiär. Den handlar om veteransoldaten Will som har sagt upp samhällskontraktet. Han lever med sin 13-åriga dotter Tom i skogen sedan flera år. Båda är nöjda och även om de odlar egen mat och tar av naturens skafferi måste de ändå in till civilisationen ibland. En dag blir de upptäckta och socialtjänsten kommer och hämtar dem mot deras vilja. Även om Will vill välja det primitiva livet så är han skyldig att sörja för sin dotter, menar de. – Det gjorde han! Det gör han! svarar hon tvärsäkert.

Thomasin McKenzie är briljant i rollen som Tom. Hon gör en övertygande skådespelarinsats. Hon behövde inte bli räddad. Men det är ju det där med mognad och insikt som en självsäker tonåring saknar. När hon väl fått prova på alternativet väcks hennes tvivel.

Hon slits mellan lojaliteten till sin pappa och den egna kraften att få ta del av ett samhällsliv. Till slut ställs hon inför det ögonblick som alla barn och föräldrar någon gång måste genomlida, om än kanske inte lika konkret som i det här fallet.

Det är en stark film, en långsam historia som bygger på en verklig familj. Och i små glimtar avslöjas hur svårt det vore att helt ta avstånd från samhällets alla funktioner. Även den mest självständige vagabond måste någon gång in i systemet.

Text: Hans Karlsson

Leave no trace

Regi: Debra Granik